

(Manasses synd III.doc)
Varningssignaler för de unga
III

Friare tolkning

Om att roa sig

Svagheten för det som roar och längtan efter lycka har lett mången in på syndens väg.

Kunskapens värde

Kunskapens värde står i förhållande till dess inflytande på dig. Endast den sanning som gör dig bättre har någon betydelse för dig.

Det vetande som gör dig sann är värdefullt.

All kännedom till liv är oskattbar

Livets fortplantning i andra mskor

Livet människans egentliga värde. Självs går hon bort med döden, men icke så hennes liv. Alltid nedlägger hon något intryck, som fortplantar hennes liv.

Gemenskap med Gud är livet

Människan dör genom överträdelser och synder, ty hon har ingen gemenskap med Gud; och den är bevisligen död, som icke har någon korrespondens med livet.

Synden dödar människans ädlare liv

Den som lever för att synas – förlorar livets verkligheter

Den som älskar orättfärdigheten – blir orättfärdig

Falskhet i anden – gör mskan falsk

Den som överdriver – blir en lögnare

Den som icke vördar samvetets bud – blir förhärdad

Den som lever djuriskt – förlorar sitt andliga ursprung

Den som vill tvivla – blir otrogen

Om synden

Allmängiltigheten

Syndens verkningar äro de samma över hela världen

Allvaret

Synden är mera fruktansvärd än helvetet.

Synd som andlig slöhet

Även hedningarna stå som varnande exempel på andlig slöhet. Hedningarna hava trots sin kunskap om Gud, blivit fåfängliga i sitt hjärtats tankar och omtöcknade till förståndet, därför att de känt Gud och icke ärat honom. Rom. 1.

Syndens inomvärldsliga följder

Ju längre människan fortgår på syndens väg, desto mer förvildas hon.

Försvagandet av viljekraften står oftast i förhållande till syndens makt hos människan.

Att människan syndar är beklagansvärt; men att hon bliver så försvagad, att hon icke vill eller kan underkasta sig kampen för ett högre liv, det är ännu sorgligare.

Syndaren är förslöad, drinkarens ånger skenbar.

Syndaren/drinkaren lider av syndens följder, men icke av synden själv.

Syndaren/drinkaren förlorade vill ha hjälp, men icke frälsning.

Synden dödar

Genom syndens återverkan på karaktären kan syndaren förgås, medan han lever.

Ingen förlust kan jämföras med förlusten av sig själv.

Varje synd är ett slag på livets åder.

Den synd, människan lever i, dödar henne.

Syndaren förgås genom sin synd.

Synden som brott

Synden är ett brott emot Gud och gör hans höga plan för människans liv om intet.

Synden är ett brott emot hela den skapade världen och ett spjut för syndarens hjärta.

Synden moraliskt mord

Syndaren begår moraliskt mord.

Synden är ett uttömmande av sedlig kraft.

Syndens smittoeffekter

Ungdomens förvildning har sin rot i släktets sedliga förfall. Sedan övertygelsen om det verkligt avskyvärda i syndens utövning blivit utplånad ur folkens medvetande, känner människan ingen blygsel. Jakobs höjder göras till avgudaaltaren, och de religiösa tingen handhas med ett till hyckleri gränsande lättsinne. Lasten utövas såsom ett oskyldigt nöje. Och den vällustige är levande död. 1 Tim. 5.

Förmaningens ord hänas.

Förhållandet vara-göra

Synden gör mskan lik ofruktbar jord (=en syndare)

Tistlarna äro den ofruktbara jordens svar till den allt uppoffrande åkermannen. Men han övergiver icke jorden, därför att hon bär tistel och törne, utan därför att hon är till naturen så ofruktbar. Synden gör människan till syndare.

Mskan gör = mskan är – utifrån dessa båda döms hon

Och människan dömes ej allenast för vad hon gjort utan ock i all synnerhet för vad hon är.

Framgångar inget värda när själen är skadad

De största medgångar leda icke människan framåt, om hon tager skada till sin själ. Vad hjälper det människan, om hon vinner hela världen, men tager skada till sin själ!

Det största arv kan icke göra den människa rik, som är en förlorad son.

För att leva konungsligt, måste människan vara konungslig. förståndet kan ej ensamt upphöja dig, om du har ett ont hjärta; och din makt över ordet är beklagansvärd, om din mun sitter på ett oxhorn. Dan. 7:8.

Sanningen inget värd om du inte lyder den
Din kunskap om sanningen bliver aldrig frälsande, förrän du lyder sanningen.

Frälsningen omöjliggjord

När Guds ande övergivit en msk är hon omöjlig till tron. Men skulle hon så hava trotsat Herren, och skulle hon så hava kränkt sin övertygelse, att Guds Ande har övergivit henne, är hon oduglig till tron och kan icke förnyas.

Frälsningens möjlighet trots allt

Fastän död genom synden har dock människan vissa förutsättningar, för att under inverkan av den kommande världens krafter upptaga den pånyttfödande säden och förnyas till bättring.

Själavård

»Men», klagar du, »jag är redan förhärdad!» Din sorg över ditt hjärtas hårdhet har övertygat mig om att så icke är. Gud söker dig, unge vän, Din skuld är försonad. Guds Lamm borttog all, ja all din syndaskuld. Även den, som förslösat allt, får bliva sin faders arvinge. Din Fader kännes vid sin förlorade son. Kom hem!

De bibliska stödpunkterna för EG:s bedömningar

*** 2 Kon 21:12 s 359 Han gjorde vad ont var i HERRENS ögon, efter den styggeliga seden hos de folk som HERREN hade fördrivit för Israels barn.

* Dan 7:8 s 359 8Men under det att jag betraktade hornen, fick jag se huru mellan dem ett annat horn sköt upp, ett litet, för vilket tre av de förra hornen blevo bortstötta; och se, det hornet hade ögon lika människoögon, och en mun som talade stora ord.

*** Mark 8:36 s 359 Och vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ?

*** Luk 15:11-24 s 359 Ytterligare sade han: "En man hade två söner. 12Och den yngre av dem sade till fadern: 'Fader, giv mig den del av förmögenheten, som faller på min lott.' Då skiftade han sina ägodelar mellan dem. 13Och icke lång tid därefter lade den yngre sonen allt sitt tillhopp och for långt bort till ett främmande land. Där levde han i utsvävningar och förför så sin förmögenhet. 14Men sedan han hade slösat bort allt, kom en svär hungersnöd över det landet, och han begynte lida nöd. 15Då gick han bort och gav sig under en man där i landet, och denne sände honom ut på sina marker för att vakta svin. 16Och han åstundade att få fylla sin buk med de fröskidor som svinen åt; men ingen gav honom något. 17Då kom han till besinning och sade: 'Huru många legodrängar hos min fader hava icke bröd i överflöd, medan jag har förgås av hunger! 18Jag vill stå upp och gå till min fader och säga till honom: Fader, jag har syndat mot himmelen och inför dig; 19jag är icke mer värd att kallas din son. Låt mig bliva såsom en av dina legodrängar.' 20Så stod han upp och gick till sin fader. Och medan han ännu var långt borta, fick hans fader se honom och ömkade sig över honom och skyndade emot honom och föll honom om halsen och kysste honom innerligt. 21Men sonen sade till honom: 'Fader, jag har syndat mot himmelen och inför dig; jag är icke mer värd att kallas din son.' 22Då sade fadern till sina tjänare 'Skynden eder att taga fram den yppersta klädnaden och kläden honom i den, och sätten en ring på hans hand och skor på hans fötter. 23Och hämta den gödda kalven och slakta den, så vilja vi äta och gör oss glada. 24Ty denne min son var död, men har fått liv igen; han var förlorad men är återfunnen.' Och de begynte göra sig glada.

*** Rom 1:21 s 361 Ty fastän de hade lärt känna Gud, prisade och tackade de honom dock icke såsom Gud, utan förföllo till fåfängliga tankar; och så blevo deras oförståndiga hjärtan förmörkade. Rom 1:21

** Rom 5:12 s 360 Därför är det så: Genom en enda människa har synden kommit in i världen och genom synden döden; och så har döden kommit över alla människor, eftersom de alla hava syndat

*** Hebr 6:7 f s 362 Det är ju så, att den jord som indricker regnet, när det titt och ofta strömmar ned däröver, och som framalstrar växter, dem till gagn för vilkas räkning den brukas, den jorden får välsignelse från Gud. 8Den åter som bär törne och tistel, den är ingenting värd och är förbannelsen nära, och slutet bliver att den avbrännes med eld.

III. s 359

Och han gjorde vad ont var i Herrens ögon efter de folks styggelser, vilka Herren hade fördrivit undan för Israels barn.
2 Kon. 21:2.

2 Kon 21:12 s 359 Han gjorde vad ont var i HERRENS ögon, efter den styggeliga seden hos de folk som HERREN hade fördrivit för Israels barn.

Svagheten för det, som roar, har lett mången in på syndens väg. Förespeglingar om lyckan draga tusen till det land, där människan bliver en förlorad son; och den, som förspilt sitt liv ibland skökor, Luk. 15, är vanligtvis själv förlorad.

Luk 15:11-24 s 359 Ytterligare sade han: "En man hade två söner. 12 Och den yngre av dem sade till fadern: 'Fader, giv mig den del av förmögenheten, som faller på min lott.' Då skiftade han sina ägodelar mellan dem. 13 Och icke lång tid därefter lade den yngre sonen allt sitt tillhopp och for långt bort till ett främmande land. Där levde han i utsvävningar och förfor så sin förmögenhet. 14 Men sedan han hade slösat bort allt, kom en svår hungersnöd över det landet, och han begynte lida nöd. 15 Då gick han bort och gav sig under en man där i landet, och denne sände honom ut på sina marker för att vakta svin. 16 Och han åstundade att få fylla sin buk med de fröskidor som svinen äto; men ingen gav honom något. 17 Då kom han till besinning och sade: 'Huru många legodrängar hos min fader hava icke bröd i överflöd, medan jag har förgås av hunger! 18 Jag vill stå upp och gå till min fader och säga till honom: Fader, jag har syndat mot himmelen och inför dig; 19 jag är icke mer värd att kallas din son. Låt mig bliva såsom en av dina legodrängar.' 20 Så stod han upp och gick till sin fader. Och medan han ännu var långt borta, fick hans fader se honom och ömkade sig över honom och skyndade emot honom och föll honom om halsen och kysste honom innerligt. 21 Men sonen sade till honom: 'Fader, jag har syndat mot himmelen och inför dig; jag är icke mer värd att kallas din son.' 22 Då sade fadern till sina tjänare 'Skynden eder att taga fram den yppersta klädnaden och kläden honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter. 23 Och hämta den gödda kalven och slakta den, så vilja vi äta och göra oss glada. 24 Ty denne min son var död, men har fått liv igen; han var förlorad men är återfunnen.' Och de begynte göra sig glada.

Genom syndens återverkan på hans karaktär kan syndaren förgås, medan han lever. Ingen förlust kan jämföras med förlusten av sig själv.

De största medgångar leda icke människan framåt, om hon tager skada till sin själ. Vad hjälper det människan, om hon vinner hela världen, men tager skada till sin själ!

Mark 8:36 s 359 Och vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ?

Det största arv kan icke göra den människa, rik, som är en förlorad son. För att leva konungsligt, måste människan vara konungslig. förståndet kan ej ensamt upphöja dig, om du har ett ont hjärta; och din makt över ordet är beklagansvärd, om din mun

sitter på ett oxhorn. Dan. 7:8.

Dan 7:8 s 359 Men under det att jag betraktade hornen, fick jag se huru mellan dem ett annat horn sköt upp, ett litet, för vilket tre av de förra hornen blevo bortstötta; och se, det hornet hade ögon lika människögon, och en mun som talade stora ord. Dan 7:8

Sjömannen kommer icke rätt genom magnetnålens riktning utan genom rätt kurs. Sjökortet gagnar icke den, som färdas utom linjen; och din kunskap om sanningen bliver aldrig frälsande, förrän du lyder sanningen.

2 Kon 20:21 s 359 Och Hiskia gick till vila hos sina fäder. Och hans son Manasse blev konung efter honom.

Hiskias son syndar **(359 sen 360)** ej av okunnighet. Han seglade mot fyrbåken och gick under. Kunskapens värde står i förhållande till dess inflytande på dig. Endast den sanning, som gör dig bättre, har någon betydelse för dig. Det vetande, som gör dig sann, är i sanning värdefullt. All kännedom till liv är oskattbar. När allt kommer omkring, så är ändå livet människans egentliga värde.

Själven går hon bort med döden, men icke så hennes liv. Alltid nedlägger hon något intryck, som fortplantar hennes liv.

Tillfredsställelsen av köttet giver näring åt dess lustar, och människan dör genom överträdelser och synder, ty hon har ingen gemenskap med Gud; och den är bevisligen död, som icke har någon korrespondens med livet. Skriftens lära om synden såsom dödets orsak har en långt mera omfattande betydelse, än de flesta bibeltolkare hava givit den.

Rom 5:12 s 360 Därför är det så: Genom en enda människa har synden kommit in i världen och genom synden döden; och så har döden kommit över alla människor, eftersom de alla hava syndat

För syndens skull är människan icke blott förgängelsen underkastad, utan synden är jämväl dödande för människans ädlare liv. De stora egenskaper, som väsentligen hava höjt människan över det djuriska, fördärvas genom synden. Den, som lever för att synas, måste förlora livets verkligheter och bliva en skrymtare. Den, som älskar orättfärdigheten, måste bliva orättfärdig, och hjärtats hemliga utsvävningar leda till samma mål som den uppenbara synden. Falskhet i anden gör även människan falsk. Den, som gjort till sin vana att överdriva, är en lögnare. Fortsatt kränkande av sanningssinnet är dess undergång. Den, som icke värder samvetets bud, förhärdas.

Den, som lever djuriskt, förlorar sitt andliga ursprung. Den, som vill tvivla, blir otrogen.

Synden är mera fruktansvärd än helvetet. Synden är ett brott emot Gud och gör hans höga plan för människans liv om intet. Synden är ett brott emot hela den skapade världen och ett spjut (**360 sen 361**) för syndarens hjärta. Syndaren begår moraliskt mord. Varje synd är ett slag på livets åder. Den är ett uttömmande av sedlig kraft. Ju längre människan fortgår på syndens väg, desto mer förvildas hon. Försvagandet av viljekraften står oftast i förhållande till syndens makt hos människan. Den synd, människan lever i, dödar henne. Att människan syndar är beklagansvärt; men att hon bliver så försvagad, att hon icke vill eller kan underkasta sig kampen för ett högre liv, det är ännu sorgligare. Syndaren är förslöad, drinkarens ånger skenbar. Han lider av syndens följder, men icke av synden själv. Den förlorade vill ha hjälp, men icke frälsning. Det har icke alltid varit

så.

Syndens verkningar äro de samma över hela världen, varför ock hedningarna stå som varnande exempel på andlig slöhet. Ty de hava trots sin kunskap om Gud, blivit fåfängliga i sitt hjärtats tankar och omtöcknade till förståndet, därför att de känt Gud och icke ärat honom. Rom. 1.

Rom 1:21 s 361 Ty fastän de hade lärt känna Gud, prisade och tackade de honom dock icke såsom Gud, utan förföllo till fåfängliga tankar; och så blevo deras oförståndiga hjärtan förmörkade. Rom 1:21

Ungdomens förvildning har sin rot i släktets sedliga förfall. Sedan övertygelsen om det verkligt avskyvärda i syndens utövning blivit utplånad ur folkens medvetande, känner människan ingen blygsel. Jakobs höjder göras till avgudaaltaren, och de religiösa tingen handhavas med ett till hyckleri gränsande lättsinne. Lasten utövas såsom ett oskyldigt nöje. Och den vällustige är levande död. 1 Tim. 5.

1 Tim 5:6 s 361 Men en sådan som allenast gör sig goda dagar, hon är död, fastän hon lever.

Förmaningens ord hånas.

Fastän död genom synden har dock människan vissa förutsättningar, för att under inverkan av den kommande världens krafter upptaga den pånyttfödande säden och förnyas till bättring. Men skulle hon så hava trotsat Herren, och skulle hon så hava kränkt sin övertygelse, att Guds Ande har övergivit henne, är hon oduglig till **(361 sen 362)** tron och kan icke förnyas. Om denna förödelse av människans ädlare liv talar skriften på följande sätt: »Den jord, som har druckit det regn, som ofta faller därpå, och som framalstrar tjänliga växter åt dem, för vilkas skull den ock brukas, blir delaktig av välsignelse från Gud; men bär hon törnen och tistlar, är hon oduglig och nära förbannelsen, och hennes slut bliver att brännas.» Ebr. 6:7, 8.

Hebr 6:7 f s 362 Det är ju så, att den jord som indricker regnet, när det titt och ofta strömmar ned däröver, och som framalstrar växter, dem till gagn för vilkas räkning den brukas, den jorden får välsignelse från Gud. 8 Den åter som bär törne och tistel, den är ingenting värd och är förbannelsen nära, och slutet bliver att den avbrännes med eld.

Tistlarna äro den ofruktbara jordens svar till den allt uppoffrande åkermannen. Men han övergiver icke jorden, därför att hon bär tistel och törne, utan därför att hon är till naturen så ofruktbar. Synden gör människan till syndare. Och människan dömes ej allenast för vad hon gjort utan ock i all synnerhet för vad hon är. Syndaren förgås genom sin synd.

Vår tids ungdom svävar i den största fara genom medveten synd. Att

trotsa sin övertygelse är ett våldförande på sin själ och leder till moralisk förhärdelse. Jag vädjar till ditt medvetande och frågar, om du icke vill hava så stor aktning för dig själv, att du lyder samvetets bud. »Men», klagar du, »jag är redan förhärdad!» Din sorg över ditt hjärtas hårdhet har övertygat mig om att så icke är. Gud söker dig, unge vän, Din skuld är försonad. Guds Lamm borttog all, ja all din syndaskuld. Även den, som förslösat allt, får bliva sin faders arvinge. Din Fader kännes vid sin förlorade son. Kom hem!

Vill du nå fadersboningen? Vandra, innan ljuset slocknar.

*